

اجرای حق بزهدیدگان برای دریافت غرامت در جرایم قاچاق انسان

هندی سوهندی*

سری هستوتی**

DOI: 10.22096/hr.2024.2023079.1654

[تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۲۶ | تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۱۵]

چکیده

این مقاله به نقش مجریان قانون (دادستان‌ها) در حمایت از بزهدیدگان جرایم قاچاق انسان در اندونزی می‌پردازد، به ویژه از نظر اجرای حقوق غرامت پس از تصویب قانون شماره ۲۱ سال ۲۰۰۷ در مورد ریشه‌کنی جرم قاچاق انسان. علاوه بر این، این مقاله به مسائل مختلفی می‌پردازد که از اختیارات دادستان برای نمایندگی بزهدیدگان در دعاوی جبران خسارت ناشی از جرایم قاچاق انسان ناشی می‌شود. رویه درخواست غرامت برای قربانیان جرایم قاچاق انسان تحت قانون شماره ۲۱ سال ۲۰۰۷ با رویه درخواست غرامت برای بزهدیدگان جرایم قاچاق، همانطور که در قانون آیین دادرسی کیفری (KUHAP) مقرر شده است، متفاوت است. درخواست غرامت طبق قانون شماره ۲۷ سال ۲۰۰۷ می‌تواند توسط دادستان همزمان با طرح اتهامات کیفری ارائه شود. از سوی دیگر، درخواست غرامت تحت قانون آیین دادرسی کیفری باید توسط بزهدیده یا خانواده او از طریق تجمیع پرونده‌ها ارائه شود، حال آنکه قانون شماره ۲۱ سال ۲۰۰۷ به دادستان‌ها اجازه می‌دهد تا به نمایندگی از بزهدیدگان درخواست غرامت

* دانشیار، آژانس پژوهش و نوآوری اندونزی، جاکارتا، اندونزی. (نویسنده مسئول)

Email: h.suhendi52@yahoo.co.id

** دانشیار، آژانس پژوهش و نوآوری اندونزی، جاکارتا، اندونزی.

Email: sri.h4astuti@gmail.com

کنند، این اختیار به دلیل کمبود مقررات اجرایی به طور کامل اجرا نشده است. موانعی فنی مانند بازگشت بزه‌دیدگان به خانه‌هایشان قبل از ارائه درخواست غرامت در میان است.

کلیدواژه: قاچاق؛ مقام صلاحیت‌دار؛ غرامت؛ دادستان؛ بزه‌دیده.